

ڈاکٹر شید انور

ڈاکٹر شید انور 7 ستمبر 1923ء نوں نو شہرہ پہلوان ضلع امرتسردھ پیدا ہوئے۔ والد دانش میاں کرم دین سندھوسی۔ قیام پاکستان ویلے ایہ خاندان بھرت کر کے پاکستان آگیا، میٹر کرن توں بعد فوج وچ ملازم ہو گئے پراوہ انگریز دی توکری نوں پسند نہیں کر دے سئے سن تے اوہناں نے ہومیو پیچک دا امتحان پاس کیتا تے ڈاکٹر شید انور دے نام نال مشہور ہوئے۔

ڈاکٹر شید انور شاعری توں دکھ تحقیقی تے تنقیدی مضمون دی لکھتے نیں۔ اوہ پاکستان رائٹرز گنڈ لاہور یونیورسٹی دے آفس سیکرٹری دی رہے۔ شاعری وچ اوہ مشائق اسلام آبادی دے شاگرد رہے۔ ڈاکٹر شید انور 19 جنوری 1989ء نوں وفات پا گئے۔

ڈاکٹر شید انور دے شعری مجموعے وچ منزال، یاداں تے لمیاں اڑاریاں شامل نیں۔ پر ڈاکٹر صاحب دا بہت سارا کلام تے تنقیدی مضموناں دے کئی مجموعے آن پچھے نیں۔ اوہ سچے پاکستانی تے اپنے انسان سن۔ 1965ء دی پاک بھارت جنگ دا مکرازن کچھ دے میدان وچ ہویا تے اوس ہر کے دے حوالے نال ڈاکٹر شید انور مرحوم دا یہ نغمہ ایہناں نوں ادب دی دنیا وچ لازوال کر گیا:

ع جنگ کھیڈ نہیں ہوندی زنانیاں دی۔

ڈاکٹر شید انور نے سماج دی اجتماعی بے حریتی تے بے اعتباری، طبقاتی ونڈتے معاشری ناہمواری ورگے مضمون اپنی شاعری وچ سمونے۔

غزل

کیہ دسائیں کیڑھی گکوں جتئی بازی ہار گیا
 جیہنون منصف پایا اوہ ہو مینون چار گیا
 لوزنگا اوہ اتھرو جیہڑا پنکیں زویں ڈیاسی
 ڈلگدا ڈلگدا کئی سجناء دے پیار دیجھار آتا گیا
 نہ کنارے میلا گلیا لوکیں چھدے پھر دئے نہیں
 ڈین والا کاغذ دمی اک بیڑھی کا ہنون تار گیا
 تیری اکھ سارا دتا میریاں ٹیاں آسان نوں
 تیرا اک دلا ساچھاں میرا بُت سار گیا
 کندھاں ات نیرے یاں ڈھاکے دی ڈین ہبھا
 چن چڑھیا تے نیرے گردے چانن کندھا اسار گیا
 اک الی توں پیار دا سودا یعقوب کھتھے لجھنا ایں
 جدھر فرگھے حسن بیو پاری اوہ دھرا وہ بازار گیا
 ایہواک و ڈیائی میری میں بُوہا کھڑک کیا نہیں
 دفع خیالیں بجاویں اوہ دے بوبے لکھاں دار گیا
 کوئی موت بہانہ یارو میری موت نوں طیا نہ
 مینون اپنے اندر ووں اٹھدا ہو یا ہو کا نار گیا
 پر لے پار اوہ یکن والے بزدل کھکے فرگھے نہیں
 اور لے کندھے اکھن لوکیں انور پر لے پار گیا

○

(یاداں)